

הקדמה

ב

יתברך

היוצא וישתבח דבורא יי שמיא נהמכו ויר כלל נגדורכו ונחר ננו להיות תרומת נדראו ופולת נמאיו כמ"ש והייחס לי סגולה מכל פעמים ונתן לנו אורייא קדישא היא שורש ופטיק כמ"ש ותלמוד תורה כנגד כולם ובת רמ"א הנה אין ספק כי תרי"ג מצות הן תרי"ג שורש אורות רמות ושאלות מעלה מעלה ושורש התורה אשר ממנה ישתעבו כולם היא בעיקר והמאות אליה כאור עינים ורב ממנה יתפצטה אורות דקים ועבים סניבותיה וכאשר לא ידמה המקבל אור מאחד, המאורות המסתעפים מן הגדול אל המקבל מסגדול עצמו המאיר לכלם כי גדולי הים כנודו ואורו צמח מאד כן הדבר זה כי הנה כל עושם מצוה יאיר לנפשו בלחד מהאורות המסתעפות בתורה אך לא יערוך עם העוסק בתורה ממש שמדבק באור הגדול המאיר לכולם ועל כן אמר ותלמוד תורה כנגד כולם עכ"ל. אמנם חמשה מניעות הם להתורה פירש ללמוד התורה כמ"ש הרמב"ם והנה בהקדמה בספר להם הפנים אחד עומק המושג ר"ל לרוב עומקא ודקות מציאותה מדבר דק דק מחומר שלגי"י קוטר המשיג שלא ידע ערכה בעבור שהוא אטם בקוצר השגתו כי לאו מלאך הוא ג' אורך הפצעות פירש אריכות ההצעות ויחשוב כן לא יספיק זמן ימי חייו לבוא אל התכלית ועי"כ מניח את הכלל' הכנה הענפיות פירש להיות נשקט מרמיחם עובדו נילדותו ה' העסק בלכרי פרנסתו פירש הפוסק בקניינים ורודף מזל העבד אל אסיפת המזון עד כאן לשונו. ומאד היות האדם לבוע אל אסיפת המזון לעשות לו בנדי יקר לבבד ולתפארת ולאכול ולשקות יותר מכדי זכרו עד אשר בסיבתה יהיה ערוד כל ימי חלדו ולא יוכל לעשות לביתו הנצחי שם דרך ומסלול ואני פני בעניותי ושלפתי מעסקי הכלי עולם פניתי ועל כל הרפתקאות והתללות דעתי עלי לא הטיתי. ובמיעוט דמיעוטא עם צ"ב ספקתי. ובחלקי שמחתי. ואחר הכבוד לא דרפתי. ושיעור מוסר בכל יום לעס ה' הגדתי. ולהטיב לולמי טונתי. ולכך זכות כל אדם דנתי. ובתורה נעתי. ועל אורח חיים עיני שמתי. ותצור ידיני לקטתי. ומע סניבותי מפי ספרים הוספתי. ולשם שמים כוונתי. ולבית הדפוס לא הגאיתי. ועדיין עם הסכמות הגאונים כמזם עמי וחתום באורתי. כי עיקר חסר מן הסיפור גלגל זה אחר בסגתי. והיה היום אינו אלא צער כאשר הגיע יום המר י"ד מנחם סקל' לנ"ק עלה עטן באפו אשר הונה ה' בחרון בנערף ללכך יצא על קטילתנו ערו שר עד היסוד בהועל זה ידוע כל הווים בקול יוללה על מיר הסוללה. ואני הגדר לא ראש בשנע הנערתו כי באותו הפעם לא הייתי בנתי אך אשתי ושני בני יצאו בעירוס ובחוסר כל מבלי כסות ושלמה ופולגים ירדה עיני על הספרים שלי שנשרף בעו"ה ולא נשאר לי אף דף א' פניתי לימין ולין עוור לשמאל ואין קומך אשא עיני אל הכדים מאין זנא מורי לקנות ספרים אשר מימיכם אט שות ס אמרתי בלבי הנה באחי במגילת סכר מה שחנני ה' והעלה במצודתי באגדתא דרשב"ה בדרך תוכחת מוסר להעלות על מזבח הדפוס ודפסת מועט דפסתי כי ספר הזה מעט הסכמות ורב הליכות למצוא מרובע לכנס בעצינות ולא להכניס הידאים והשלמים כי הם אינם צרכין רק לנאנים בינונים כמוני וקראתי שם הספר מנחת ברוך כי מנחת בנימטריא ק"נ דהיינו ת נמ"ק ד' כמנן שמי מ"כאל צירוף התיבה נ"ב ק"נ ועוד במקום מנחת עני ועני ובסוף חד שיעורא וסררייכו איתנכו בי ואין דעתי להתייבס ח"ו יודע "מחשבות" ובזמן "הלכות" שלא נכתובתי ליתרת סכנוד רק מגדול הלחץ וז הדחק וזאת העתים הקשים הללו קסם מירות של עני השוכ והפס ימי ירידה בלא זכס וקנס ואינה מתי אעשה גם אנכי לביתי נח ונית אני דורש ואין לי על מי להשען אלא על אהבתי שנשמים אולי יחוס ואולי ירחם על עני ואנין שאוכה לבנות בנין חורבת ביתי ערלי לקנע מקום לקורה ולקנות ספרים כי מה יתרון לאדם בכל עמלו שיטעול תחת פשטם כי אם בעמל תורה והרימות ידו לאל עליון דבר במעון חניון שידריבני באורה ישרים שלא תכשל במאמרים יהיה לרצון אמרי פי ויערב לפניו שיחת כשה אחת מן האלן מנחתי ויפטר במקום קרבן מעלתי אובי"ר כ"ד קטן מיכאל בן כהנ"ר ברוך כ זולס :